

[Kai Moltke.]

disse lovforslag og dernæst prøver at komme i gang med et sagligt udvalgsarbejde og på forhånd afskriver planen om at jasje noget igennem på så vigtigt et område som det, der er tale om her. Her er jeg enig med den socialdemokratiske ordfører hr. Axel Ivan Pedersen, som jo meget tydeligt — selv om han udtrykte sin anerkendelse af, hvor vidt man var nået med afklaringen — alligevel mente, at tiden ville være for knap. Lad os tage denne første behandling, lad udvalget arbejde i sommer med henvendelser og deputationer og alt det andet; og lad os så få en lejelovsrevision, som for en gangs skyld har noget med saglighed at gøre.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige som min opfattelse; at efter det skøn, man kan nå at danne sig, findes der en række positive ting i disse lejelovsforslag, som jeg ikke på nogen måde har til hensigt at springe over.

Jeg ser med glæde, at boligministeren har taget et gammelt spørgsmål op som kontrollen med enkeltværelser, og erkender, at det har forøget aktualitet med husleje-forhøjelserne. Det er et fremskridt; det er også et fremskridt efter de afsløringer og hele den korrupsionsproces, vi har haft i gang på dette område, at man virkelig tager fat på nogle bedre straffebestemmelser end den 50 kr.s bøde, det hidtil har kostet at overtræde boliglovgivningen. Det er et absolut plus, som har vor fulde støtte, når man nu virkelig tager dusørsystemet op som et system, man skal gribe ind imod, og hvor man skal gennemføre effektive straffe.

Jeg skal også indrømme, at der er fremskridt i tilløbene til øget kommunal anvisning, selv om jeg godt kunne lide dette felt mere udbygget, mere koncentreret.

Endvidere — og det følger jo af den side af forliget — når man reserverer 25 pct. af husleje-forhøjelsen til vedligeholdelser, trænger spørgsmålet om kontrollen sig uvægerlig på: bruges nu de penge også til vedligeholdelse? Det kontrolsystem tror jeg også man skal se på i enkeltheder. Endelig er der visse udvidelser af nævnes beføjelser, som jeg kun kan hilse med glæde, samtidig med at jeg dog vil forbeholde mig retten til i enkeltheder at gennemgå hele dette afsnit her.

Et andet punkt, hvor jeg er langt mere

skeptisk, og hvor jeg tror, at man slår ind på farlig vej, er den store myndighed, man tillægger den enkelte kommune, den enkelte kommunalbestyrelse til at afgøre, om beskyttelsen af lejerne, om kontrollen o. s. v. skal udvides eller indskrænkes. Der er ganske vist reglerne for det stor-københavnske område og de kommuner, hvor vi lige har haft prøvesagen i Herstederne, men endnu kan selv her i Stor-københavn en kommunalbestyrelse ved flertalsafgørelse træffe disse afgørende beslutninger. Jeg er for mit vedkommende bange for, at man går for langt. Nu skal jeg ikke repetere hele mit partis stilling til grundejerne og boligforliget, men jeg savnede her hos fru Else-Merete Ross den ellers gængse udtalelse om, at en væsentlig ting i de radikales opfattelse er, at grundejerne i det store og hele har fået for meget gennem forliget; det kunne såmænd også have været anbragt ved denne lejlighed.

Men der er jo en række afsnit i disse lovforslag, som maner til eftertanke. Der er grundejerfonden og det forhold, at grundejerne har fået sikret flertallet i det institut, som skal være med til at virkeliggøre de positive træk i boligpolitikken. Det har vi før talt om, og her er vor mening ganske klar. Men jeg kan ikke lade være med at forbinde disse ting med andre punkter i lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene. I § 8 er der f. eks. bestemmelsen om, at husleje ikke kan kræves forudbetalt for mere end 6 måneder. Hvis udlejer kræver mere end 4 måneders forudbetalt husleje, skal beløbet, der går herudover, forrentes, og så står der: „med mindst 4 pct.“ Ja men hvis vi nu slår over til grundejerfondens udlånsvirksomhed, står der, at man anvender markedsrenten. Hvorfor skal vi nu have en ny renteform? En ny difference efter hvem det er, der indskyder penge? Mindst 4 pct. i lejelovens fortolkning betyder, at man ikke får mere end 4 pct. rente af sit indskud. Hvis man som de konservative siger, vil have særlig hensyntagen til at skaffe boliger til enlige og enlige mødre, er det så mon netop dem, man åbner dørene for ved lejlighedsskifte, når den forudbetalte hus-